

és que treballem més de 25 dies al mes i hem d'assajar com podem, a vegades abans de començar l'actuació». Manel Comadrell esperava que Jack Carmelo acabés de parlar i afegeix: «La novetat, el risc i l'atreviment sempre han estat una característica de la Maravella, encara que moltes vegades estiguem obligats a tocar per al públic adult. El nostre fundador, el mestre Lluís Ferrer, sempre es volia arriscar».

Dins l'orquestra Maravella hi ha un sentiment col·lectiu d'admiració pel seu fundador, el mestre Lluís Ferrer, al qual consideren «un gran músic i un gran comerciant». Va ser sota la direcció de Lluís Ferrer que els músics van aconseguir el sobrenom d'«ambaixadors de la música espanyola en el món». L'orquestra sempre s'ha vanagloriat de la seva internacionalitat. El seu passat apareix lligat al record de viatges en avió per Europa, hores d'espera, balls en estranyes convencions i concerts en grans envelats soviètics: «Estàvem més de deu minuts per travessar

**«Quan Lluís Ferrer
va fundar
l'orquestra volia
que ens
modernitzéssim;
abans els músics
només es posaven
americana a l'hora
de fer ball. Ell va
insistir que
toquéssim drets i
amb vestit blanc»**

LA MARAVELLA

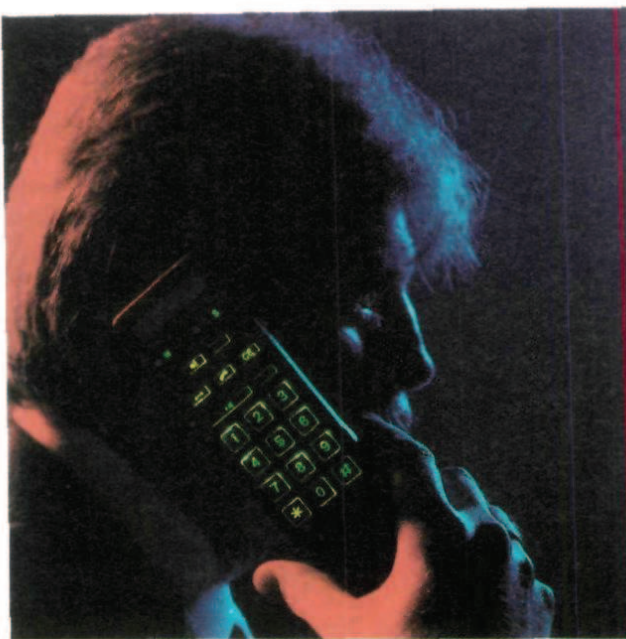
l'escenari de punta a punta i tota l'orquestra semblàvem llihiputencs atesa la magnitud de l'espai». El concepte de música espanyola, amb el qual més d'una vegada se'ls ha associat, irrita els músics, els quals insisteixen que «cap orquestra de Catalunya no ha tocat tantes sardanes per tot el món com ho hem fet nosaltres. Un cop els de la Generalitat ens van dir que nosaltres només fèiem *olés* i *Viva España*. Això és fals. A tots els concerts que hem fet pel món, sempre hem tocat sardanes i música catalana. A Rússia vam fer plorar d'emoció uns exiliats de Figueres que no havien sentit cap sardana des dels anys de la Guerra Civil» —proclama Avel·lí Campsolinas, que en els últims anys ha compaginat la seva feina amb la Maravella amb la d'alcalde de Tortellà.

La història de la fundació de la Maravella té un costat anecdòtic. Es diu que el músic Lluís Ferrer, que aquells anys tocava amb els Montgrins, estava cansat que quan acabaven de tocar no l'apro-

pessin fins a Caldes de Malavella i el deixessin sempre a l'encreuament. Per no haver de caminar més va fundar a Caldes, amb el seu germà Josep Ferrer i Narcís Vendrell, l'orquestra Maravella. «Quan Lluís Ferrer va fundar l'orquestra volia que ens modernitzéssim. Abans els músics només ens posaven l'americana a l'hora de fer ball. Lluís Ferrer va insistir que els de la Maravella toquessin drets i vestits amb trajo blanco». La Maravella neix l'any 1951, quan els temes de Glenn Miller estaven de moda a totes les formacions orquestrals: «Lluís Ferrer volia eliminar les llargues pauses que hi havia entre un ball i un altre, va introduir les cançons catalanes en els concerts i va dissenyar una nova manera de col·locar l'orquestra a l'escena». La Maravella des del començament neixia amb vocació d'orquestra, mai com a formació de cobla especialitzada en sardanes. «Nosaltres sempre hem estat músics de ball. A vegades toquem sardanes si ens ho demanen. Abans quan ens contractaven

NO PERDI EL FIL

**TELÈFON
MÒBIL
AUTOMÀTIC**

ALCATEL

Rosell ELECTRONICA